

Nefndasvið Alþingis
b.t. velferðarnefndar
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

nefnasvid@althingi.is

Reykjavík, 9. maí 2023

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um breytingu á lögum um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, nr. 46/1980 (vinnutímaskráning starfsmanna), 940. mál

Samtök atvinnulífsins (SA, samtökin) vísa til tölvupósts velferðarnefndar Alþingis frá 19. apríl þar sem óskað var umsagnar samtakanna um ofangreint mál. Með frumvarpinu er lagt til að nýju ákvæði verði bætt við lög nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum þar sem kveðið verður á um vinnutímaskráningu starfsfólks. Frumvarpið gerir ráð fyrir að bæta ákvæðinu inn í IX. kafla laganna um hvíldartíma o.fl. og er því ljóst er að ákvæðið mun ekki gilda um ædstu stjórnendur eða aðra þá sem ráða vinnutíma sínum sjálfir, sbr. 3. tl. 52. gr. a.

SA telja að frumvarpið gangi lengra en nauðsynlegt er til að koma til móts við nýja túlkun dómstóls ESB í máli C55/18CCOO á tilskipun um ákveðna þætti er varða skipulag vinnutíma. Ekki er gætt meðalhófs og fyrirhugað er að innleiða íþyngjandi og kostnaðarsama kvöð vegna starfsgreina og vinnustaða þar sem kerfisbundin skráning vinnutíma með „áreiðanlegu og aðgengilegu kerfi“ er ónauðsynleg með öllu.

Í athugasemdum með frumvarpinu kemur fram að tilgangur vinnutímaskráningar sé að:

Vinnueftirlit ríkisins eða eftir atvikum dómstólar geti metið hvort skilyrði laganna um hámarksvinnutíma og lágmarkshvíld og vikulegan frídag séu virt sem og hvort starfsfólk hafi fengið hvíld síðar ef vikið er frá reglum um hvíldartíma og vikulegan frídag samkvæmt lögnum eða kjarasamningum.

Þrátt fyrir þessi ummæli í greinargerð er krafa um kerfisbundna vinnutímaskráningu eftir sem áður látin ná til allra starfsmanna óháð því hvort eitthvað reynir á kröfur laga nr. 46/1980 eða ástæða sé til eftirlits með vinnu- og hvíldartíma. Mikill fjöldi starfsfólks á vinnumarkaði vinnur 7-8 klst. vinnudag, mánudaga til föstudaga, og aldrei á kvöldin, nóttunni eða um helgar. Reglubundinn vinnutími starfsfólks er einnig langt undir 48 klst. hámarksvinnutíma á viku skv. 55. gr. laganna. Vinnutími kemur fram í ráðningarsamningi og því óþarfi að skrá hann frá degi til dags. Það væri fullnægjandi að skrá eingöngu frávik ef einhver eru í stað þess að skrá daglega reglubundinn vinnudag. Frumvarpið býður ekki upp á þann valkost sem væri eðlilegt, ef meðalhófs væri gætt.

Með frumvarpinu er því í raun gerð krafa um að innleidd verði stimpillukka eða annað sambærilegt tímaskráningarkerfi á vinnustöðum þar sem engin þörf er á tímaskráningu og engin eftirspurn eftir af hálfu starfsfólks. Krafa um daglega, kerfisbundna vinnutímaskráningu á hefðbundnum dagvinnustöðum verður ekki byggð á dómi Evrópudómstólsins og mun hafa neikvæð á hrif á fjölda vinnustaða.

Loks verður ekki séð að önnur Norðurlönd hafi brugðist við framangreindum dómi með lagasetningu en þar er enn verið að skoða hvernig koma megi til móts við þau sjónarmið sem reifuð eru í dómnum án þess að setja of kostnaðarsamar kvaðir á atvinnulífið.

Í ljósi alls framangreinds leggja SA til að ráðuneytinu verði falið að skoða nánar hvernig aðrar þjóðir hyggjast standa að lagabreytingum vegna fyrrgreinds dóms dómstóls ESB og endurskoða frumvarpið í framhaldi af þeirri vinnu.

Virðingarfyllt,

f.h. Samtaka atvinnulífsins,

Heiðrún Björk Gísladóttir